

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Philippi abbatis in Odderburg memorialie Jesu et Mariae -
Cod. Aug. perg. 123**

Philippus <frater>

[S.l.], [14./15. Jahrh.]

Memoriale Iesu et Mariae

[urn:nbn:de:bsz:31-65336](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-65336)

Tot p̄missis	Opere p̄am
Res ē pene	Rursū esse
Jam vero.	Quid mirā
Remmistor	Rursū alia
Ambis st̄e	Moleuit
De spectato	Bene sicut
Ymusa	Opere atq̄
labioꝝ	Nome & laus
postquā gr̄e	Integritate
hinc iā ult̄	In eorum
Ob ḡmine	hortabat̄
Dudū sino	Exredi dilam
Intueze	Sane her
lepor flozēt	ut cōplesse
Etē aut rursū	Etē tante
Curiosiq̄	Tota quasi
Tibi ne	Mira
Orto mane	Ab hystoꝝ
Ita dema	Rebus que
Nihil obstat	Jux̄ posse
Ep̄i filij	Ednobis
Pleno aīo	
Visu forsitan	
Inulcaty aliq̄tū.	
Sic descriptis	
Talibz quide	
Oposa sit	
filibz	
Verum	
relatūtem	
Ita se laud̄.	
Omibz ist̄	
Magnam	
Esse iquietos	
Multo studio	

Apologia Neographia Et
que causa scribentis

Incipit memoriale ihu et
marie editum a quodam
spoz memorie Cuius memo-
ria coram ipis sit in bndice

Acturus ne
sim ope p̄am
si exite et
exercitatum
mimo igem
im acunms
adhuc adhuc

obtusū dixerō p̄ scripturam
solide sup̄ficiet non satis
stio tm igitur sub silencio mee
potius veterandie more ge-
ram inspectis Altr̄secus R
tunc hinc instancie tue mitis
inde vō veterandie mee cau-
sis qd̄ factū opus sit iux̄ dis-
tino Immo ne disterno qd̄e.
tante p̄ pte uelubz allegat
rōnes Nam peticoi p̄mū tue
fauorem meū gahat totū
q̄ me illi vendicat et ab-
duat ut cetā p̄mittam iā
tamēta parendi q̄ an te p̄-
Jam olim accensa in me san-
tillula quedam desiderij q̄
bram iugmē mrem salua-
toris honoraē mō quolibz
gr̄ipysto Adducty considācōe
nō mō dignitatis eius v̄m
etia dignitatis ipis erga
me in quo si qua v̄tus si
qua laus ē distipline si q̄
ymingo gr̄e sue formula ho-
nestatis Dei quidem m̄mē
meritis aut eis p̄mū me

agratulor quasi p̄cipalit̄
asseratū d̄ tūid em̄ Om̄ibz
em̄ bonoz om̄ q̄libet̄ ip̄a ē.
Ceterum p̄ v̄candīa mea q̄
pene quonens sup̄ hys que
postulas cogitāe nitor sub
mibe silēti me vercludit h̄
allegant p̄ptiaz cet̄az sc̄ā
p̄ exigua et p̄funditas huius
imensa. puteus altus est
dens f̄nta et ad illū pene
trare non sufficit q̄ siue b̄
uis ingem̄ dependens
sc̄ula intellectus mei Demqz
et p̄ saltē rei sup̄ficiem uix
utruqz attingere me q̄tur
gat. p̄ferre t̄m̄ in mediū
quidquid illud ē quod inde
haurio nō sufficō utpote ua
sōz mops q̄petētis elocu
tōnis. Demqz tā ē digna
manā ut mirari magis illā
magis debeat quā rimari
d̄cedit ad her q̄ p̄ptiaz sup̄
qua q̄ ip̄m̄tis olim meaz
concepi meditacōnū rogus
ānotari ne affluat ex asser
tu tuo meam merēs pos
sibilitatem p̄dem a plūibz
qui p̄p̄t̄abiles vite sc̄ificante
clari sc̄ā deserti deserti fa
cundia sui admiratōz posteis
reliq̄zunt et sublimiter et
subtilit̄ ē d̄st̄issa hoz stu
dio ē in tanta mysticōz ele
uata sensuū altitudinē ut
si addere illis quicquid velim
sup̄fluis. Si dicē aliud te
merazuis, et forte glām
captans videat nouitatis

admiētiōne Cuius em̄ absqz
nota. mei p̄p̄t̄m̄ plis mutet
ut t̄ns̄grediat̄ t̄m̄os quos
doctores m̄i viri mirabiles
p̄fixerunt Sz dicēs. Ita ne
queso ullō aliq̄n̄ sc̄ōz pat̄rū
q̄ntenus sc̄iēre et q̄ntenus
sanctitatis illum eloquiū di
uinū locum siue lib̄rū sic ad
aram explanauit ut sensū
sui sentētiāqz p̄p̄t̄m̄ in
rebz mysticis siue moralibz
ita sit conat̄ astruē ut p̄t̄ quā
quod ip̄e sensit nihil asseruē
sentendum. Non sūt ergo li
mites nō sūt in quies t̄m̄
quos t̄ns̄gredi reformides
ner t̄ns̄gressio immo p̄ḡssio
ē laudi quā vitupio eo futūa
iucmōz q̄ non tam noue
rei q̄ frustra tibi suspicis
imponendū Admiētiō te
impellit Cuiā pie in m̄zē
ac uiḡmē eiusqz v̄nicū de
uotōnis m̄tētiō p̄ induat.
Her plane m̄tētiō. ista tā
t̄m̄e p̄p̄t̄at̄ et p̄p̄t̄e p̄m̄ū
quidem me macat atqz suis
m̄desment̄ uiget simulis
Spondens q̄m̄ō fore aū
meo existat̄ rez meditacōe
maioris p̄fēt̄ et asser̄t̄ m̄tē
tūū erga v̄nicam spem sa
lūtis m̄e d̄m̄ ih̄m̄ m̄rem
q̄ em̄ adēnde aut tua m̄
sic vident̄ emitti posse ru
dimenta ut qui iam rep̄st̄
sup̄na p̄uēmente te grāa
b̄tē uiḡm̄s venari nomē am
pletiqz m̄oziam iuge quoddā

habeas exhor meo qualicūq;
 labore ul' studio itordacōis
 eius seminariū ul' amoris
 Non solum aut tu s' ille q;
 quas nosti hinc s'dm spitu
 s'ozes s' cognate s'dm mane
 n'raz qdam porco aiaz Cui
 libet ante ānos aliquot eū
 in hanc s'pturā p'ma ingenio
 li mei rudimēta inpegis
 sent quiddā edidi Cuius
 quocienscūq; memi qdāis
 pudet ac penitet edicōis
 Neq; em res ea digno michi
 venustata fuisse videt' elo-
 quio. Quāquā ne nūc
 quidē id asseditur me ar-
 buter s' pati adhuc m'facū
 die malo v'candū quam
 nō michi quidem p'mū
 dem aut tibi tandē m'is i
 amore d'm ihu et m'is ei
 fomētum h'et eo indignū
 forte quo et m'positum
 minytrae

Ut poro reliquias colligat
 agri libri hui' m'gredur'

En igit' ut aggre-
 diaz p'mū te s'ie
 cupio qd quidē
 s'pturas ceteras
 considerati tibi p' euidens t'
 fore spero p' omib; pene
 alyz noui vetisq; testamti
 istam q' specialis m'p'ssioe
 karakteris esse nōbilem cū
 p'missato tractandi g'ne cū
 p' ipa ut videtur matie di-
 ulsitate tractandi naq; modū
 ab omi vsu s'pturay mde patz

discrepae qd eū omēs alie
 p'sonas in se itas exp'ssasq;
 g'tineant que ul' agere quid
 ul' loqui referat' s'ue de
 q'bz agi dici ve aliquid em-
 dent' exp'mat' ista raro lo-
 quētis raro p' sonā m'dicat
 r'pōdentis Sola m'da qz sibi
 colloq'riū ūba ponit p'paz
 ignita vehement' quippe
 de m'trum amoris ardore ma-
 nanna q' m' se dicitis di-
 lecta qz serūt Sive de altero
 utro ab utrolibet ad alios l'
 ab alyz ad utrūlibz p'ferūt
 videtur igit' ut t'randi mō
 ita ut materie q' nonitate
 notabilis utpote sola que
 amoris casti q' p'ioz desidiōz
 exp'ssima s'unt g'tmēs. s' et
 ipa iocūdisimo quodā elo-
 quōis g'ne d'fens et ex-
 ponens. Cum igit' in s'pturē
 hui' agro multa laudabilis
 et vtilit' laborando s'idaue-
 rint qui mistioz māpulos
 et moralitatis arceuos plū-
 mos eleganti studio mo-
 dis varijs collegerūt. Jam
 post illos ego sicut tpe ita
 m'ito v'tnam ul' postremū
 quasi m'fiores ag' hui'
 sequor Sed id ad emendi-
 tandū poro aliquid quā
 ad demetendū Amadūto
 tū illam me beati booz ex-
 perit' pietatem quā ex-
 ptam illam seurus moa-
 bitem dispensante forsitā
 hor auctore pietat' cui' illū

et p nome et p gram neo q
abnuat expssisse psona. Pre
pit em sup ruth pueis suis
dices Gra si uobiscum metere
voluit ne phibeatis eam t
de vris qz manupulis puite
de industria et remanere
pmitte ut absqz ruboē col
ligat et colligente nemo p
hibeat. Vide laudabilem
vri liberalitatem p qua et
hūilitati sue et necessitati
perne illiqz consiluit et
ruborē iussit messoribus
s̄ omulte ne ul' rita deme
terēt ne ul' p̄ se nichil qd
absqz viciandia videtur col
ligi posse r̄m̄qzrent. Nōne
hūit p̄te nutu saluatoris
qui et ip̄e booz qd m̄p̄nt
vobur. ul' m roboze ul' m
quo ē ritus sine fortitudo
cum sit dei v̄rtis ac dei sapia
fortis et potens potes m
pho a sp̄tue hūiqz tractato
ribz tanqz ag messoribus
tezne potes obf̄uatu. Neqz
em ita om̄em demessuerit
sagetem ag hūiqz ut om̄o
nichil posteris quod abeis
quoqz possit colligi ac relic
tum. Cum et m hor ip̄o
agro quedā vident quasi
de industria iux videtur
sup̄ficietens cōtigisse p̄mi
qui p̄m̄ias sp̄s accepit
p̄mi xpi et ecclie sue ubi
atqz aie messem exagello
collegerit tantis annis
horz sane sicut memoria

sacrosacta ita venabilia sp̄ta
sunt. Sive uō illi p̄oz sep̄im
sue qui nra p̄ime p̄cesser̄
p̄ pauatissimi septim messio
nem fuit ad fine usqz p̄scati
Suis quoqz soming quedā
eius loto quodā non quidē
seriatū s̄ p̄ p̄tes demetedo
p̄tiolat p̄sa qz q̄ quasi decer
pendo colligit mox decedere
velud laxatis p̄mittit ema
nibz ut mittet sequētis ruth
arbitrio siue m vni redigē
velit. Illa manupulū siue p̄
eadem ei uia ul' parte agri
metere collibuerit habeat
inquo sequi possit. industria
p̄cedētis libet igit m̄d̄i vri
hūiqz ea q̄ sumatim et p̄t̄ai
latim illum dixi q̄ decerp
ss̄e colligere. Demū ad agel
li ip̄ius remeare p̄cipiū mes
sorizqz p̄cedētis m̄sequi pro
posse vestigia. Nec m̄serius
booz quēquā fore arbitror
qui messori famelico et m
peraturqz esurie ul' qui col
ligenti derelicta phibendo
ne colligam viciandia mē
surus. Itaqz eum om̄is mea
ad hoc p̄git intencō et uiḡm
uiḡmū p̄ei qz m̄e ihu eius
v̄t̄ico tantū assignē can
roz p̄ressorē auctorēqz hūiqz
rei et quasi ducem me q̄
tulor h̄re sominū sui v̄zo
tanta attributa est auctoritas
m̄ scripturis ut sit mutari
laudabile q̄q̄ iuentus
fuerit astruxisse.

Exempla homini qd' imit'?

ad paulam igit' et
 eustorhiu de beate
 uiginis assumpcione
 stebens Inter cetera
 ppter qd' inquit ex psona
 supnoy ciuiu in eis assestoe
 admirans spūs stūs dicit i
 canticis canticoy Et ue est
 ista q' ascendit p desertum
 sicut quasi uigula fumi ex
 aromatibz Exponens q' sub
 sequit' Et bene q' uigula
 fumi ex aromatibz quia g'
 ralis et delicata q' diuinit'
 extenuata distiphinis Et
 cocemata int' holocaustu
 incendio pij amoris et de
 siderio caritatis Ut uigula i
 quit fumi ex aromatibus
 flumiz q' repleta erat mt'
 tis uirtutum odoribz manas
 ex ea fraglabat suauissim'
 odor etiaz spiritibz angelic'
 Ascendebat aut' de deserto
 pntis st'li uiga de radice iesse
 olim exorta s' mirabant'
 electoy aut' p gaudio q' na
 esset q' etiam mitor' uir
 tutibz angeloy uirtet' dig
 nitatem Ade qua uirius in
 esdem canticis ide' spūs st'
 Et ue ista inquit que as
 cendit quasi aurora gsur
 gens pulchra ut luna electa
 ut sol tribilis ut astroz aries
 ordinata. Admiratione aute
 spūs stūs q' omis de assesti
 mus uiginis admiantes
 facit qd' quasi noui diluuii

aurora rutilans astensu
 suo r'plēdeat multis fir
 mata et r'nuallata st'ozu
 agrumibz. Vn' dicit' tribit
 ut astroz aries ordinata
 Siquid' tribilis suis facta
 uirtutibz ut astroz aries ad
 modū ordinata hinc inde
 st'oz fulta p'sidys. Pulchra
 ut luna ymo pulchrior q'
 luna q' iam sine defectu sui
 thorusit celestibz illustrata
 fulgoribz electa ut sol fulgore
 uirtutum q' ipse ea elegit sol
 iusticie ut nasceretur ex ea. Rur
 sum in eode' p'moe pg pauca
 homin' de qua inquit salo
 mon q' in eis laude ueni
 inquit coluba mea imacula
 ta mea iam em uenps' insit
 ymber aby' et recessit. Ac de
 inde inquit ueni de libano
 ueni Nec imcito de libano
 uenie iubet' q' libano de
 albario ut candidato m'p'm'
 Erat em candidata multis
 mitor' uirtutibz et dealbata
 niue candidius spūs st'
 mimbz Simplicitate co
 lube in omibz reputans
 Et id' imaculata q' i nullo
 corrupta Et post pauca unde
 canitur in eisdem canticis
 de ea Ortus conclusus f'os
 signatus emissiones tue
 paradysus uere ortus deliciaz
 in quo cōstita sunt uniuersa
 floz g'ra et ornamenta u
 titam. Sicq' conclusus ut
 nestat violai neq' coru'pi

villus insidiaz fraudibz rons
naqz signatus sigillo totius
trinitatis in cuius luce om̄s
videbimz lumen Cuius p̄fer
to emissio uteri supernoz om̄
ē paradysus Rimsim i eode
de huius nimirz ostensione
nilis admiratis m̄tutu ser
toz gr̄plator celestis in
m̄tutis. Vidi maḡ speciosa
sicut columbā ascendetem
desup riuos aquaz p̄m̄of
trabat Et v̄e speciosam q̄
colubam qz illiqz sp̄m̄ colu
be ac simplicitate p̄m̄of
trabat que sup̄ d̄m̄ v̄et
et docuit ioh̄em qd̄ h̄c ē
qui baptizat Et b̄n̄ desup
riuos aquaz quia super
aquā refectōnis eductiā
et nutrebat eam d̄m̄
Ex qua multi deducti vi
ui om̄em irrigat t̄am
deliciaz et infundunt oz
tum voluptis Ex quibus
cotidie loca et p̄fusa b̄n̄
dei gem̄e uigo maria
Ascendit speciosa ualde
admirabilis. Cuius odor ī
estimabilis erat nimis
et iō ineffabilis Ad cuius
p̄fecto odoris fraglāciam
om̄s illa celestis īh̄m̄
leta decurrit Cuiā m̄
dant flores rosaz et lilia
quallū eo qz om̄s aie
m̄rtirio rubricate eam
etne dilectōnis r̄pletit̄
complexibz et v̄ginitatis
splendore candidate Et

si lilia in valle humilitatis
emittit r̄ndant eā vena
tōnis gr̄a obsequētes m̄desi
nēter admirantes eius p̄ch
tudine m̄ filias īh̄m̄ r̄fuit
em̄ plena karitate et dilōe
Ideo sequitur p̄ eā p̄puratorz
v̄ntz et candidatorz grex qz
si diligēz aspicias nichil v̄
tutis est nichil speciositate
nichil splendoris et gl̄ie qd̄
in ea non resp̄ndet. Et
iō eam b̄n̄ m̄dant flores
rosaz et lilia quallū vt
v̄tutes v̄tutibz filtrant̄ et
formositas decore castitat̄
augeat. Cuiā viderunt
om̄s filie syon et b̄n̄m̄ dix
erūt ac r̄gine laudauerūt
eam qm̄ tantā eā viderūt
quāta nullqz narrando com
plet mortalū Om̄bz h̄ys
b̄n̄ iōm̄m̄ q̄ in falce ul̄ acū
v̄ni positis collectisqz mā
pulis quos videlicet ex a
gello isto carptū ac p̄ partes
p̄ut assumpti b̄n̄e uigis con
gruere videbat̄r assumpti
lectois reliquo prudentie
opinai atqz estimāe de messe
residua utzūne illā fas sit
demetri falce nō dissilis ex
postōnis ut vis cui p̄te
eius tanti v̄ni asbit̄ auct
toritas Eadem liceat si posse
det̄ p̄tes assignare residuas
Duo aut̄ eo gr̄ gr̄ie assignādi
quo sit in h̄ys exp̄ssa videt̄
eiz assumptio ita et nonnulla
reoz que de ip̄a s̄ue de v̄nito

cordis sui sacra narrat hystoria Inretis eiusdem scripturæ
 loris non abhorreat demonstrari Nam quod illa iubeat aequo colloquia
 siue christi et ecclesie sacra meta quod alio exponendi genere
 hic plenissime deprimuntur Ad ipsam quoque immo per
 pueri temporis vera omnia a quo verbo dei karitatis astruta sit
 vinculis ad illius amorem thaliam antecedentem pertineat
 Arbitror mentis nulli Inter ista vero tam amantibus eius
 mysterium quod purificationis cum pluribus referatur quod legitur uel
 egisse uel esse passa si mysterium in sententia scripturæ huius
 suis singula in locis dixero quatenus libere illud ac licet
 me autem arbitror maxime hac beati hominum scriptura
 quod manducatio quod modis quibus dixi ad assumptionem
 uirginis asserendam omnia hec induxit primum si et
 ego qui non hinc quod dico non magis assignare rationes
 demum intueri quantum expositio siue det auctorita
 tem qui pene singula quod de cantico hoc ad laudem
 uirginis assumunt argumenta spiritum sanctum ea perdisse asserit
 de maria Et rite totius libri eiusdem cursus et contextus
 non de alia uel amica uel dilecta siue sponsa agit ac
 loquitur quam de illa super quod predicta de cantibus auctori

tates inducunt. Jam uero quod hinc potest admiracionis si enim in quo sapientia misterium
 fluit redundantur opemur in privilegia gratie se illuminantis et hoc accepisse
 ut quod gratia primo quod gloria scripturæ sue ostensa foret in posterum
 prognouerit et per gratiam magnitudine quo uel illa fructura uideri siue quod per
 illa ipse a quo precepit hinc luxuriantis rationi permiserit id quod cum ecclesie cum et illi spe
 naliu dederunt in quo sane ditator spiritus tale tenent curauit moderamine ut lo
 ques delatibilia dilecto quod ac dilecte attribuerit totum carmen
 Certa tamen appellacione nec dilecti nomine expresserit nec dilecte sed quod per captum
 libet intellectu cui quisque maluerit assignare quod de uis uel ecclesie et christo uel aie
 atque uero uel beate mari et eius uinculo in legentis dedit prout
 prout cum et allegorico locis de ecclesia et moralis de anima satis super que
 iam a pluribus sit discussus Mysticum de beati dei genere ipsa opitulante suscipiam
 hinc ducem operis affectu pietatis quo et illam laudare gestio atque in amore eius
 si nullitas nequeo uel unam certe cui hinc scribo animam e mitare
Stream cantici huius me retia

excellenciam titulus ipse
declarat

Titulus ergo libri
qui promittitur
est syracusum id
est cantica can-
ticorum salomonis. Cuius
in prima statim fronte le-
gens ul' audiens titulum
tam iocundum aures animi
quod non erigat quis non
intuendis ceteris que
secantur ipsa hac exordia
suauitate prouocetur. Est
maior enim suo solet cuncta
principio quod in rebus singulis
si ut esse fuit sui ut iocun-
dum quodam patres afficit
hylai tristitiae ac futurorum.
Titulus ergo iste mirum est io-
cunditatis iudex quam pron-
te pisse per filia videtur pro quod
patris id est dauidice promissio-
nis heres quod dominus est de-
fructu ventris tui ponam
super sedem tuam. Spem eadem
transmisit ad posterum tanto
illam gaudio persequens
amphore quanto eam uel
audiuit reuerentia ul' huius-
modi intellexit. Siue autem
salomon siue esdras qui
veteris restauravit testam-
tum titulum apposuit eui-
dens est quod talem illum presump-
serit per quem et auctoris af-
fectum perdat. Et ipse libri
nunc ceteros excellenciam
non abscondat Nam quo
mentis tripudio salomone

credis exultasse cum prouidit
in spiritu florem de radice ies-
seam sui exilga uigine stipe
sui generis egressus atque impu-
lorem deestensuram dei spiritum
et mansit. Cuius mirum si
remit si edidit cantilenas
et arminum milia milia.
Int' cuncta uero quod gemitu ho-
mifinuat esse papium quod
titulum huius promissit. Cuius
horum quod singulae et tamquam
reus excellenciam cantici
appellauit canticorum. Et reuera
excellent et emmet cum godi-
tomb causa cum condentis
affectu cum ipsa matie sue dig-
nitate Excellent magis non
solum in arminibus salomonis
quod ex ipa probatur solus
huius reparatione cum reu quibus
milia que regi narrat hys-
toria deperierit nec reparari
illa dignum iudicauit qui
ut istud restitueret esdre dedit
vni cum cuncta quod reuorum quod can-
tica occasione qualibus edide-
runt Emmet igitur cum reu
quibus a prioribus quibusque
sunt edita. Primum quidem
ut prout excellenti palys
goduomb causa quod profane
agnosti potest si detorqueas
hinc paulisper intuitu ad
causas reuorum quas in singulis
hystorie ipse circumstantia mai-
feste declarat. Illud enim
moysi uel marie quod sub-
merso pharaone cum aruibus
is cum uicis illa cum feminis

mē egyptōy cadavā deam
 tauerūt condī fecit de mira-
 bili p̄p̄tū se cōfusione
 iusta sane s̄ p̄uera leticia
 causa quidem p̄ dei opitu-
 lantis oparōne digna lō-
 ge m̄ cantū huius m̄f̄d̄
 Cuippe vō qd̄ nō p̄ cuiusq̄
 morte p̄mulgat̄ s̄ p̄ vi-
 ta mortuis r̄stituta gemit̄
 Sed et illud in quo idē moy-
 sen aut̄ dico telum s̄ t̄ā
 muomat̄ m̄ rebelles in quo
 pplm̄ ḡtestat̄ cūcis dure
 et ḡtensum Cūto qd̄
 rōnis causam habeat har-
 m̄feriorem ip̄a m̄dicat̄
 m̄cepacō tanētis illud Ge-
 nezacō aut̄ p̄ua atq̄ p̄isa
 p̄te stultē et m̄sp̄iens
 Nūq̄ nō ip̄e ē p̄ t̄ius
 R̄rsim̄ s̄ ut̄ arme ul̄ del-
 bore ul̄ iudith ul̄ cuius
 retōy veteris dico testam-
 ti sigillatim̄ ḡsideres can-
 ticōy causas si in qua ip̄-
 sam̄ illōy p̄struteis ori-
 ḡmē exultantem repres-
 tanētis atq̄ aut̄ desupa-
 ti hostis m̄teriti aut̄ de
 cōmodo quocūq̄ t̄ieno.
 Cūe cantū huius causa
 indignior m̄ferius lōge
 iacet̄ et ad ip̄am ulla p̄-
 sus cōparōne consurgit
 Cetm̄ q̄ her̄ ip̄a etiā p̄
 affectib̄ s̄nt̄ m̄feriora cō-
 denatū m̄ifesta rōne
 ḡmittat̄ cum̄ istud sit
 conditū p̄ ḡsideratōne

m̄ifeste magni pietat̄
 s̄m̄ētis et intuitu sup-
 em̄ētis s̄t̄e karitatis dei
 p̄ quā usq̄ ad hūilitate
 m̄ram illa se omp̄ns in-
 clinauit altitudo Cetā uō
 diuie potius ire siue ul-
 tōnis m̄tuitu p̄mulgata
 longe vero m̄ḡ dula sua
 uitate ḡteplatiōnis affiat̄
 q̄ uideo m̄ā quā qui m̄ā-
 s̄uetudinē ḡtemplat̄ dig-
 nitate q̄ matie sup̄ retā
 hor̄ effertur quia cum̄ t̄
 illis quidē dangor v̄tore
 regis sit̄ 4 v̄tore mang
 d̄m̄ decantet̄ In isto aut̄
 agit̄ de amore p̄p̄t̄ de
 s̄p̄onse castitate de nup-
 t̄is p̄p̄t̄alib̄ de hūamita-
 te x̄pi de b̄tā v̄gine Cūg
 dignitas ornat̄ cantū
 Cūg gr̄a illud retis om̄ib̄
 antepōnit Merito igit̄
 non s̄m̄pt̄e cantū sal-
 lomōnis s̄ cantū m̄st̄bi
 cantōy at̄ si p̄rellen̄s om̄ib̄
 cantūq̄ omb̄ram quādā
 sui cōparōne sup̄duens
 Cūg ad om̄em suauitate
 m̄re cōposita melodia
 cum̄ p̄se dulas sit̄ cum̄
 app̄t̄ite illa sit̄ dulcor
 que in retis m̄ifeste
 resultat̄ Nam̄ app̄uis qd̄
 aut̄ durig quā de hōm̄
 licet̄ hostiū ḡratulari nere
 quos et m̄pios quoz̄ si
 p̄ire sc̄ierim̄ m̄hūam̄
 erit̄ et m̄p̄it̄ si nō m̄ise-
 ream̄

e n̄ p̄udit
 de radice
 uigme s̄p̄e
 s̄s̄us atq̄ m̄p̄
 s̄s̄us dei p̄p̄
 ud m̄p̄ s̄
 it̄ m̄m̄leus
 n̄tā m̄m̄
 q̄ ḡm̄uit̄
 se p̄p̄t̄
 m̄st̄ Cūm̄
 e et tam̄
 q̄ cantū
 Et reuoc
 met̄ r̄i d̄
 rōndentis
 matie s̄ue d̄
 m̄p̄m̄ non
 n̄ba salomōis
 an̄r solus
 n̄ r̄t̄i
 n̄ narat̄
 it̄ ner̄ reuoc
 d̄t̄at̄ qu
 s̄ r̄t̄ōy q̄
 qualib̄ d̄de
 igit̄ m̄ r̄t̄
 quib̄m̄
 m̄i quidē
 enti p̄p̄t̄
 a qd̄ p̄p̄t̄
 detoz̄
 x̄ m̄t̄u
 quos i s̄m̄pt̄
 m̄m̄st̄ia
 illud em̄
 are qd̄ s̄
 one r̄i
 la n̄ f̄m̄e

Potest et illa non absurda
esse ratio qua nonnulli ca-
ticum istud eappt mstrubi
putant tantorum q libello
hic unq tantorum sit plu-
tium qtetiuus Cantum igni
dicit qz totum amitt Ca-
ticorum uo qz amittes i eo
psone plime induit
Primit in eo qm tumpam
vgo tenes tuis vori pu-
erd respadente rur sus-
tant Concunittqz pany-
phi ul sodales sbiqz iure
voces canem althate
vria consistent Dum
q unigui catancu vo-
res mtriphant et can-
tica plium no imto
liber mstrubi videt can-
ticorum Sicud em reuen-
de vetustatis traditio ut
vel allegorici de xpo et
ecclia uel etia morale
de aia qpetent assigna-
ret mtellam et sododales
sponso et sponse adoles-
centulas estimavit copu-
landas ita et hic qz ut
quicent qsequedaz res
hze videatur opo ome
Distinguit in psonas
Nam sponse quide loro
vgo mtr induit loat
sponsi tenet sponso ihs
xpus p sodalibz angelu
uel apli et fideles p ado-
lastentibus site ille repu-
tant mulieres quas ihm
sequunt et ipis mrem

eisq mstrasse narrat hys-
toria q et ipi glose ppenalit
cu affinitatis et sanguis
cu reliquis amore iugit
adheserunt hary pma bap-
tiste mtr ehzabeth que ob
pbrio steilitatis afferta dm
mrem dm hospio leta fade
qz mprgnata suscepit post
hanc arma vidua et maia
mtr iacobi et ioseph et mtr
filioz zebedei Marta demqz
et maria soroz eig licet pe-
ne ultia her at accesserit
appont Omnes hee cum
retis quaz noia receserit
nate non fuit adoleste-
tulaz loro coputunt atte-
dente in illis sptra spitali
no tam corpis etate qua
vigorem spis et quidam
animi iuuetutem
Alludit ad nome salomois
idest pacifici ubi qd pponit
ostulandi

Cce aute qd in ty-
tulo nome salo-
moms appont
num trunormq
fuisse asserat ipa qz tua eig
noia tribz libellis quos e-
didit famosa prm erudi-
tione adeptentur moue me
fateor Cur em non idida
qd amabile ul dilectum dm
sonat Cum oia q dicuntur
dilecto dileteqz couemnt
s salomois nome anfert
Cetm hor et pncipio libri
matie ita couemnt vt no

alit' conuenisse fieri manifestum
 sit Cum em salomon interpretet
 pacificus pacis aut signum sit
 osculum et iudicium reconcilia-
 tionis ibi hoc nome pom de-
 buit ubi de nra ad deu pace
 mox incipit ubi pma statim
 fronte ubi pom osculaco
 ms Sed dicit eadem rone
 nome edide oportuerat an-
 pom cu osculu sit pacis ita
 et amoris iudicium etissimaz
 qdam expillo sit dilacois
 ydida quippe ut dom est me-
 pta' amabilis dm Cui uer-
 magis qua amabili dice con-
 uenit siue dia osculetur me
 osculo oris sui Tam em dignus
 est osculo qui amabilis dicitur
 qua qui pacificus appellatur
 Osculu eiusde eque p utroq
 ut appeto ut dimitto fateor
 inqua hinc noi ho quere
 principiu Neqz ullu n teme
 istam sibi usurpare posse vo-
 rem qui isto ide idide noi
 ue sit indignus Rere asprat
 ad osculum qui amabilis dei
 est mto qui hinc rei exposuit
 signu cuius in se expit' effor-
 tum Rere nichilominus et
 ad eius osculum appiatur
 qui nome amabilis ipo deo
 testificante sortit' xpus ergo
 amabilis cu sit dei tanqua
 unigenitus qui em firma
 pris tam p ydide nome de-
 signat' qua p salomonis
 cum sit dilectus ex dilecto ma-
 gplaret sibi pz cum sit paci-

ficus qui fecit utiqz vnu q
 pacificus in sanguine suo
 sue siue q in rebus sit siue
 q in rebus sit ptea cu perendu
 esset illig osculum pom qde
 rete potuerat utriusqz nome
 Sed illud ppom auctor spus
 sus voluit q tong libri ma-
 terie et pme loquens voce
 quere apais intellexit
 Id uo ut videas euidentius
 uideo iudendu tibi q qad-
 modum varie sunt psonae
 se quacuz causa osculanti
 Ita nimiru varij sut affectus
 osculoy Alio longe affectu
 pz filiu alio sponsa possum.
 alio amicus osculatur amicu
 Alio ronalitaz rppriatum
 Non ide animi affectu erat y-
 saca cum iacob filio suo daret
 osculu Cum eiusdem iacob
 filius cu rppriati frater ioseph
 osculu suscepit Alit' ille pr
 euangeliz erga redemptem
 de longinqua regione filiu
 cum in collum eius ruenis
 osculum daret d affectu Alit'
 ille qui osculum se pauat
 non mereri demqz cum
 inde cum osculu daret xps
 quata in affectibus dissilitudo
 fuit Cum q' is de quo in
 libro amicit' scdm diuinitatem
 nom nom et amabilis et
 pacificus appellet' psona
 aut que pmi loquens i-
 ducatur diuie rppriacois
 iudicium sub osculi signo tong
 huam gnis voce postulae

videat^r pacifici potius nome
qua amabit pom debuit qz
puate gre puati qz amoris
cogitatione so posita p paris
publice suphans repacone:
qz erat pacificus magis videt^r
aio qz qz amabilis grepisse
Cui licet eo ipso amabilis
sit quo pacificus dicitur tamen
affectu mens tangit^r cum
utraqz her in eo simillatim
qteplatur Alterius ergo tu
sit affectus ostim quo amabile
atqz alio quo pacifici quis
ostulat illud in titulo nome
pom debuit qd ostulat pos
culantis affectu pt^r quod
Cuiusquā et si hoc quidem
no sup tantia ebriatis ap
portum dicit^r titulus non
in illud in pūbioz titulo st
bitur hic liber idē hinc noi
adortobz adē adapte^r dices
itaqz mishi Si non singla
noia libris singlis p^rst^r
tur ut illi puerbu vel isti
tantia a poribz sit affectus
qferunt^r Illud interim si
voluis i ipoz uestiga p^r
tis Nam mora mishi libera
non est hic

Ratio et coguene nominu
et libroz Salomonis

Spiaenti tamen in f
pucem ab uicio mundi
statu p^rter a p^ribz
assignatis rones vi
detur etiā her libroz ut noim
ratio dia posse Cē qz staty
nālis instituta statu legis

succidente no deridit si fir
mant^r ipa qz legis moralia
septe statu gre amulans
pōis qua edantatur t^rphie
libris suis salomon ediderit
institudem ordme suo tepoz
ordm agguētem afirmat et
mores et iura staty p^riti in
pūbioz mformat sui t^ris i
eclesiaste futū qualitatem
decanando p^rdicat An lege
lege nāli hominem gubnate
cum nec dum plene mto se
dedisset Sz m^r limites ar
patnos quasi clausq tenetur
postis tamq amabilis deo filio
aut ite nū amabilis erat deus
Cuiusdam uicū nāliū m
retūis ad mores bonos q^r
pūbioz dicebatur ut recte et
illi p^r statui liber iste et ipi
libro nome idide assignet^r
nome sane exp^rssimū eius
qui tūc erat ad hoīem affecty
dei Nam et staty ille mudi
quasi etatis erat pubestatis
qua pūbioz liber instituit
in quo p^r amabilem docet
filiū ne atener^r alicstat
amis qd in forozibz aut
desere durum sit aut turpe
obnuare Eldolestens inquit
iuxta viam sua etiā cum
semuerit no deserit eam
Eldolestens illa p^rmaia mū
di etas statim in detiora de
clinoz quasi pūbiaha p^rter
grediens instituta nature
voluptati p^rle et mūdane
vanitati toto maibēs aio

deus p legem moysi q̄i q̄ona
 te adse demote reuocat ut v̄e
 p̄ibys emastes subrogetur
 qui cum vana esse v̄misa
 q̄sunt subsole deminat te et
 noie dei ad homines ul' opus
 exprimit ul' affectu mōstrat
 Porro senescente mūdo ma
 haa q̄ tenoribz infusa mē
 bris toto corpe rōualuerat n̄
 et n̄alis et sp̄te legis sine
 dia non admittit Et iustis eāt
 paries imitiaz que tr̄sq̄
 di ne dauid quide m̄si i deo
 suo potuisset Itaqz qz et solu
 te pacis et salutis deppate r̄
 formator ip̄e dei filij illatas
 sibi dissimulatiuz cōtume
 has iustiqz post q̄m p̄ta
 gnetuz sp̄abat et medela
 morbis et sine imitiaz
 ita t̄buere vt ne quis de m̄
 tezza boni reformande diffi
 deret et iustmū pacis signū
 et inuolabile fedus reconci
 liacōis ostm̄ etiā m̄ḡis
 dāet natura sua m̄e sic v̄m
 ens ut illa m̄m̄ata hanc
 eiq̄et atqz m̄ seip̄o v̄ezqz pa
 rificus sumis una r̄tonalia
 zet m̄ito et leticia illis stat
 cantando p̄dit et nome
 pacifici ip̄i c̄itico p̄rogatur
 In libris q̄ et noibz ip̄e sa
 lomon ul' t̄p̄ibz ul' op̄ibus
 q̄q̄zuit quibz saluti hom̄ bo
 nitas diuina p̄udit Sed
 et hodie qz iuxta n̄alem
 viuere volens legē et ama
 bilis deo ē et amabilis ip̄i

deus ip̄m̄qz tanq̄ filiu rō
 sentimeit quasi p̄ueribz
 vite v̄e n̄alibz ezudit m̄
 stitutus Quod si paterne
 gtemp̄tor ezuditōis p̄toibz
 se lactantibz acceuerit forte
 tū illis miserit et quibz mar
 sup̄y rōsorte se ferezit mox
 emastes i r̄oncionator et de
 effiat d̄m̄ auitat m̄udi r̄bz
 et q̄v̄amitate om̄ q̄ sub sole
 v̄uūnt̄ nihil hozz stabile
 on̄dendo et p̄m̄icando qz
 om̄ia m̄ iudiciū corā deo ad
 duent̄ siue bona si mala
 timore dei et custodia mā
 datorz eius ponēs salubri
 m̄i loquedi sine Jam si ad
 v̄otem r̄oncionatoris r̄sip̄ites
 conitāt consequet̄ deū sibi
 pacificū exp̄itur Dicit̄ et
 t̄qz p̄z redēunte om̄em ve
 m̄e diffidentiam p̄fusa a
 lactate detergens sup̄qz
 sp̄e deostulandi se illi t̄bu
 ens facultatē d̄m̄ por ip̄e
 ruit m̄ oscula filij pudore
 deppsi Cū et m̄ontū stola
 p̄m̄ū redūit m̄ domū mar
 tat vitulū atqz Sympho
 nie thoziqz modularōne
 quibusdā quasi demulcet
 penitentis tristēm aī c̄itico
 canticoz her de tytul rōne
 siue etiā de q̄dicōne ul' or
 d̄me libroz salamonis
 tacta sūt potius quā distat
 sa Jam te diue virgo q̄
 de celo me respicis h̄ys i
 r̄ubere amore tui et amoe

eorz

adūe si fr̄
 s̄ moralit̄
 umulauit
 adūe sp̄it̄
 m̄ eddeur
 ma fluz sp̄it̄
 affirmat̄
 itaqz p̄ta m̄
 t̄ sui sp̄it̄
 qualitatē
 t̄ An legē
 m̄ gub̄n̄e
 m̄e m̄o si
 l̄m̄tes ut
 m̄sqz tenēre
 abilis deo fluz
 alis erat deo
 t̄i n̄alū m̄
 i bonos q̄
 ut v̄ote et
 r̄ ip̄e et m̄
 e assignat̄
 s̄m̄ū eius
 hoīem aq̄
 alle m̄ū
 p̄ub̄stōis
 e m̄sp̄it̄
 elem̄ docet
 as̄t̄est̄
 r̄bz aut
 t̄ aut t̄p̄e
 ens m̄p̄it̄
 etiā t̄m̄
 fecit eam
 im̄ala m̄ū
 delecta de
 lualia p̄t̄
 t̄a n̄at̄re
 m̄idūe
 n̄alē m̄

etiam te amicum totam que fecit
aggrediar. Ete quod sum dic-
turus expectans totum tuum si
quid opterem inuenio ut dig-
ne protuleris mecum asperitum
Cui ergo erit pingentia
tibi ymo prelitum in fusa pie-
tate qua affluis aride steli
que menti mee celeste grati-
ate spūs si rore Cuius vni-
tione me docete de omnibus
que distante ipso qui locutus est
per prophetas in hoc carmine
de te speant primitus aliud
quo ut tui nominis laus amplif-
fret et gloria vel mihi erga te
simulatio deuoto referretur
tat balbuaendo saltem eloqui
si digna ad hoc aboz ipse
mee non supererunt in
meta. Illud enim tuas laudes
ut balbuaendo depmere
quod nullum amois tui fomite
primi quid mihi dem aut eis
quos diligere te desidero mist-
re. Assutid ergo mihi opus tue
ammaty fiducia quod diu par-
tuum parere iam inipua
tu pia tu huius ac fidelis
euitēti assiste et coopari
non rēfuge nā et hoc per totam
mumificencia tua mihi dñā nō
negabis ut sit emiti greg-
tum tuis ita tū euitētem
locū et officium exhibere non
thuas obstetricis

Incipit opusculum domini philippi
abbatis in Odderburg super
canticum antiquum editum in
honore beate et semper virginis de-
genitricis marie.

In petitione osculi duas in se
naturas postulat mui si et
nati iam pueri osculo sui op-
tat dicens. Osculetur me os-
culo oris sui

Reorda et p-
denti patrum
predentium eui-
dione carmine
hoc epichala-
my hęc spem
et imodū drag-
matis docet
esse asperum.

Dragma autem dicitur ut in se
agi fabula solet ubi diuise p-
sone introduuntur et alijs
antecedentibus et etiam alijs dis-
cedentibus. aduersus ad diuise
textus narrationis expletur
Introduuntur ergo a personis qui
ad exponendum sensum carminis
huius intendunt persone sin-
gule et earum voces siue atq-
pnt singulis videntur quere
capitulis deservunt. Prior
omni sponsa quodam pulchra
finit affectu delicata sponsa.
nobis speroso potest diuini
repmilla induit que spo-
salia dotisq- munia iam p-
clara suscepit cui et a sposo
per incurrētes cotidie in-
centores amoris mutui no-